

1737 2. Beh. af Forst. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1877 til 31. Marts 1878. 1738

man i Svøvnsløven ikke har fastsat Gjenindtælbelse, er man gaaet ud fra, at man ved den aarlig foretagne Indtælbelse med al Kraft maa søge at benytte Liden til det, hvorom det gjælder, nemlig til Uddannelse af de Paagjældende til Krigsgjerning. Naar det ikke sker, bliver den vedkommende Aargang ikke stillet til dette Arbejde, og dog skal den danne Stammen for den første Indtælbelse, hvis Krigsberedskab eller Liggende skulde paakomme. Naar de Vedkommende i saa Fald skulde betjene Kanonerne uden at have lært det, kan det lidet nytte, om de have faaet lidt mere Øvelse i at mande Aarer og deslige end ellers. Det danner en stærk Kontrast til Krigsbestyrelsens gjentagne Krav under Behandlingen af Svøvnsløven om en forøget Uddannelse, naar man, samtidig med at man stiller disse Krav overfor os, benytter den i Svøvnsløven bestemte Tid for Uddannelsen til andre Formaal. — Jeg skal med Hensyn til dette Afsnit af Betænkningen indskrænke mig hertil.

Scavenius: Af de væsentlige Punkter paa dette Afsnit ligger der nærmest kun for Spørgsmaalet om de ekstraordinære Udgifter for næste Aar til Panterskibet „Helgoland“ og Udrustnings-spørgsmaalet. Hvad det sidste angaar, glæder det mig af den meget ærede Ordførers Udtalelser at høre, at der dog kunde være Haab om, at Udvalget kunde komme til et noget andet Resultat end det, der er opstillet her. Thi saaledes som det er opstillet i Betænkningen, nærved vi Andre Frygt for, at det virkelig skulde være Udvalgets Flertals Hensigt ved at indskrænke Bevillingen at forhindre Eskadrevælfserne for næste Aar, hvilket vi ikke kunne Andet end anse for i højeste Grad uheldigt. Kan det lykkes selv med nogen Indskrænkning af Bevillingen at faae dem gjennemførte, vil Mindretallet vist med stor Glæde være med til at spare nogle Penge. Ligeledes syntes det ærede Flertal ikke at være aldeles paa det Rene med, om det dog til Svende og sidst gaar an at negte 71,800 Kr. til en gjennemgaaende Reparation af „Peder Skram“. For Mindretallet staar det klart, at det ikke kan gaa an, thi Skibet er jo nu under Hovedreparation, og den maa dog fuldendes. Det forekommer os mindre hensigtsmæssigt paa Grund af de ganske vist ikke tilstrækkelige Oplysninger i Anmærkningerne, som dog senere ere blevne supplerede af Ministeren, at negte et Beløb, som man dog til Svende og sidst maa bevilge. Jeg kommer da til Hovedspørgsmaalet, nemlig om den ekstraordinære Bevilling til „Helgoland“. Det første, man i

denne Sag maa have undersøgt, er da dette, om de Penge, der i de foregaaende Aar ere blevne bevilgede til dette Skib, ere blevne forbrugte, for at man derigennem kan komme til Erkjendelse af, om det er sandsynligt, om det er muligt for Regjeringen ogsaa at bruge alle de Penge, der ere forlangte for næste Aar. Efter de Oplysninger, der ere os givne, og som meget tydelig ere fremstillede i Betænkningen, maatte det siges, at Regjeringen har kunnet bruge de Penge, som hidtil ere blevne den bevilgede, og at der er al mulig Grund til at antage, at der heller ikke er forlangt Mere nu, end der kan oparbejdes i det følgende Finantsaar. Heller ikke ser jeg, at Flertallet egentlig talt har gjort anden virkelig Indvending mod den ekstraordinære Bevilling for næste Aar end den, at det nu er for tidlig at bestemme sig til, hvilken Art Artilleri Skibet skal forsynes med. Men dertil maa jeg gjøre den Bemærkning, at det er et for dette Skibs Vedkommende vistnok — mere tør jeg ikke sige, jeg er jo ikke sagkyndig i saa Henseende — overbundet Stadium. Der kan vistnok ikke være Tvivl om, at vil man paa det Skib, saaledes som det er konstrueret, have det bedst mulige Artilleri, som Skibet kan bære, hvilket dog maa anses for selvsølgeligt, er man nødt til at tage Kruppske Staalkanoner. Vil man tage Armstrongske Kanoner, som Flertallet hentyder til, da bliver det Kanoner af betydelig mindre Nyttevirkning end dem, som man er i Stand til at have efter Skibets Konstruktion. Jeg taler ikke om, hvorvidt den ene Slags Kanoner i og for sig er bedre end den anden, men jeg maa dog forøvrigt henvende Flertallets Opmerksomhed paa, at selv om man kunde sige, at man nok kunde opsætte Kanonbestillingen et Aar, saa vil det dog i alt Fald ikke berettigede til en Nedsættelse af 500,000 Kr., men kun til en Nedsættelse af 330,000 Kr., og at Følgen da deraf vil blive den, at man, naar man — og det maa jeg antage er dette Things Flertals Mening — vil have Skibet færdigt, saa hurtigt ske kan, saa kun vil komme til at give en saa meget desto større Bevilling for det følgende Aar. Det forekommer mig ogsaa af rent finantsielle Grunde rimeligt at fordele Summen nogenlunde ligeligt paa de forskjellige Aar. — Om de mindre Endringsforslag skal jeg ikke udtale mig. Den ærede Ordfører henviste til Betænkningen; jeg vil tillade mig at henvise til Anmærkningerne. Naar man ikke er bleven overbevist fra Først af om, hvorvidt disse forskjellige Reparationsarbejder etc. ere nødvendige, tvivler jeg paa, at det vil være af nogen som helst Nytte her at komme ind paa en